

§ 22.

Viser det sig at gods som er kjøbt for kommittentens regning, lider av en mangel, og vil kommittenten paaberøpe sig denne, skal han uten grundet ophold gi kommissionæren meddelelse om det.

Gir han ikke slik meddelelse, uagtet han har opdaget eller burde opdaget mangelen, kan han senere kun gjøre den gjældende overfor kommissionæren i den utstrækning denne kan fa erstatning for den hos sælgeren, fragtføreren eller andre.

§ 23.

Er gods som er kjøbt for kommittentens regning, levert for sent, og vil kommittenten paaberøpe dette, skal han gi kommissionæren meddelelse om det uten grundet ophold efterat godset er ankommet til ham, eller det av underretning fra kommissionæren eller sælgeren har vist sig at leveringen er skedd for sent. Gir han ikke slik meddelelse, faar bestemmelsen i foregaaende paragrafs andet led tilsvarende anvendelse.

§ 24.

Reglerne i §§ 20, 22 og 23 faar ikke anvendelse hvis kommissionæren har handlet svigagtig, eller han har gjort sig skyldig i grov uagtsomhet og denne medfører stor skade for kommittenten.

§ 25.

Har kommittenten ikke inden et aar efterat han mottok gods som er kjøbt for hans regning, git kommissionæren meddelelse om at han vil paaberøpe en mangel, kan han ikke senere gjøre den gjældende i større utstrækning end i § 22, andet led sagt. Dette gjælder dog ikke hvis kommissionæren har paatat sig at indestaa for godset i længere tid eller har handlet svigagtig.

§ 26.

Avviser kommittenten gods som kommissionæren har kjøbt for hans regning, faar de bestemmelser som loven om kjøp §§ 55 og 56 gir om kjøperens pligter og rettigheter med hensyn til godset, tilsvarende anvendelse.

22 §.

Yppas fel eller brist i gods, som blifvit för kommittentens räkning inköpt, skall denne, om han vill tala därå, utan oskäligt uppehåll gifva kommissionären meddelande därom.

Underlåter kommittenten att efter ty nu sagts gifva meddelande om fel eller brist, som han märkt eller bort märka, må felet eller bristen ej åberopas mot kommissionären i vidare mån än denne på grund däraf kan utfå ersättning af säljaren, fraktförare eller annan.

23 §.

Finnes gods, som blifvit för kommittentens räkning inköpt, vara aflämnadt senare än ske bort, och vill kommittenten tala å dröjsmålet, gifve han kommissionären meddelande därom utan oskäligt uppehåll efter det godset kommit honom till handa eller han af säljaren eller kommissionären underrättats om dess afsändande. Underlåtes det, må dröjsmålet ej åberopas mot kommissionären i vidare mån än i 22 § andra stycket sägs.

24 §.

Hvad här ofvan i 20 § första stycket, 22 och 23 §§ är stadgadt om förlust af talan skall icke äga tillämpning, där kommissionären handlat oreddlgt mot kommittenten, ej heller då han visat grof vårdslöshet och kommittenten därigenom tillskyndats märklig skada.

25 §.

Har kommittenten icke inom ett år efter det han mottog gods, som blifvit för hans räkning inköpt, gifvit kommissionären meddelande, att han vill tala å fel eller brist i godset, äge han icke tala därå i vidare mån än i 22 § andra stycket sägs. Hvad sålunda är stadgadt skall dock icke äga tillämpning, där kommissionären åtagit sig att jämväl efter nämnda tid svara för godset, ej heller där han handlat oreddlgt mot kommittenten.

26 §.

Där kommittenten afvisar gods, som af kommissionären inköpts för hans räkning, skola i fråga om hans skyldigheter och rättigheter med afseende å godset de i 55 och 56 §§ lagen om köp och byte af lös egendom för köpare gifna föreskrifter äga motsvarande tillämpning.